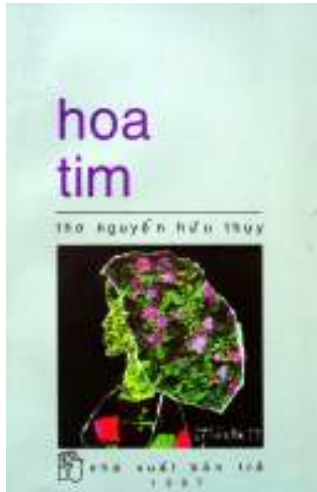

HOA TIM

Hoa Tim
thơ Nguyễn Hữu Thụy
biên tập Chinh Văn
bìa Nguyễn Bá Văn
nhà xuất bản Trẻ
Sài Gòn xuất bản năm 1997
in tại nhà in Tân Bình

ẨN DỤ CỦA TÌNH YÊU

Chưa có vườn để anh hóa bướm
Cuộn lá khô làm tổ sâu kèn
Trong mơ nào lượm chiếc Hải Tiên
Tìm đọ mãi dấu chân trên đất

Em bây giờ phải chăng hóa thật
Ẩn trong mơ hiện cả ngoài đời
Giẫm bàn chân lên xác lá rơi
Có biết anh phơi trần thương nhớ

Một ngón chân vết ruồi son đỏ
Đã vô tình chạm anh xước đau
Anh phải vờ ẩn dụ bao lâu
Em sẽ nghiệm ra điều rõ nhất

Không có chiếc Hải Tiên nào mất
Chỉ tình yêu giúp anh mộng mơ
Chỉ cuộc đời vốn giàu chất thơ
Bỗng một ngày thảng hoa vào thực

LỜI TỎ TÌNH MÙA XUÂN

Anh không muốn nói với em những điều cũ rích
Như trái đất phải tròn - đó là lẽ tất nhiên

Lời tỏ tình dự báo cho em
Sẽ được khắc lên những quả chuông nhà thờ thành phố
Mỗi sáng mỗi chiều vang theo hồi chuông đổ
Em sẽ nghe những tiếng gọi tình gieo xuống rất thiêng liêng

Giữa khoảng trời bình yên
Anh như con chim hói đầu đứng trên đỉnh tháp
Vẫn có tình yêu của con người rất thật
Chỉ tiếc một điều em chưa nhận ra anh

Vang theo những tiếng chuông nhà thờ xứ đạo
Lời tỏ tình dự báo mượt mà xanh.

GỌI TÊN

Trong dĩ vãng Em chưa hề có anh
Trong dĩ vãng Anh - Em thường là mộng
Mỗi mảnh hồn đơn phát phơ chiếc bóng
Đời lặng thâm gỗ nhịp tháng ngày qua

Em đã bao lần đau nỗi chia xa?
Anh đã bao lần yêu thêm đang dở!
Từng thương nhớ để vơi dần thương nhớ
Hát ru tình niệm khúc cánh hoa thơ

Từ một ngày trăm trứng mẹ Âu Cơ
Nay đông đúc lạ nhau từng khuôn mặt
Quả vô tình chúng ta hoang phí mất
Một thời gian cần thiết có hai người

Khi một vì sao ứng với cuộc đời
Anh thách thức cả trời đêm cao rộng
Anh sẽ tìm, em ơi trong kỳ vọng
Một vì sao trắng bạc của đời Em

Hương vị tình yêu sẽ ngọt ngào thêm
Luôn có cả những mặn mà chờ đợi
Một dự báo điềm lành sẽ tới
Thật diệu kỳ ta gọi đúng tên nhau.

HƯƠNG TÌNH BIỂN GIÓ

Em thổi qua đời anh tràn biển gió
Em mô, tê ngọt xót giọng chanh đường
Dấu cả đời chưa đến được sông Tương
Uống chung nước Đồng Nai vẫn hai đầu thương nhớ

Nhiễm chút gen thơ anh thường ngóng gió
Tìm tín hiệu tình yêu reo thổi giữa trời
Gió lang thang dậy sóng lòng người
Nghe uồn lượn bao nhiêu đèo ải

Gió bay xa, nhưng dự phần ở lại
Trong đời anh kết nụ hương trầm
Xé lòng cây lớn dậy giữa châu thân
Xin giữ trọn nồng nàn hương biển gió

Ngậm ngải mà đi, anh biết đời quả khó
Tìm tình yêu trong cốt lõi hương trầm
Phải biết đau như có chính vết thương
Từ cõi gió kết tinh thành ân sũng

Vẫn cách hai đầu gió bay thơm lựng
Anh một thân trầm mặc - lắng hương trời
Nghe xước qua tim một vết xước để đời
Thương đứt gió se se niềm trắc ẩn.

SÂU CON MẮT NHỚ

Giữa cõi thực thường vẽ vời thêm mộng
Khiến ta giờ gặp lại dấu yêu xưa
Giọng Huế ngọt ngào co thắt sợi mưa
Đêm bão bão nhuần hai tháng tám

Bay bổng lời thơ trong làn hơi ẩm
Giọng Huế dịu người *'qua máy ngõ hoa'*
Chừ còn thương O, răng dám nói ra
Phớt tỉnh nhìn trời ai mô có biết

Cả giọng sông Hương như đang chảy xiết
Lũ rồi bời lòng tình Huế quanh co
Phơ phất mùa ngâu lơ lửng câu hò
Giọng Huế đò đưa qua từng bến vắng

Tàn hết cơn mưa, mai là dĩ vãng

Còn hạt tình hồng vươn nắng lên xanh
Xa trắng ước mơ theo gió đa tình
Giọng Huế ru buồn sâu con mắt nhớ.

CÓ PHẢI NGÀY MAI EM SẼ QUA ĐÂY

Em lần đầu giữa sáu chục triệu người
Tóc ngắn hay dài xôn xao hương gió
Da ngăm đen hay trắng màu hoa nhớ
Suốt một thời trôi nổi ước mơ anh

Có phải bây giờ em ở trong tranh
Chưa bước ra e vướng tình hệ lụy
Mặc anh chờ đến cuối cùng thế kỷ
Vẽ hình em theo trí nhớ màu hồng

Có phải vì chưa dứt số long đong
Ta ngỡ ngác mỗi phương đòi mỗi đũa
Thật nguyên vẹn nhưng chỉ là phân nửa
Câu nhớ thương chưa biết gửi về đâu

Có phải mai này em sẽ qua đây
Bờ cỏ mượt lối vườn hồng để ngõ
Tình trăm năm mới gặp giờ hoàng đạo
Đất hóa lạnh chim đậu xuống trên vai

Dù bất ngờ em có thật là ai
Anh vẫn hẹn cùng một lần như thế
Tình yêu đẹp như ước mơ thắm kể
Trong thơ anh luôn hiền dịu hương đời

BÊN TRỜI THƯƠNG NHỚ

Anh bắt đầu làm thơ cho em
Khi tình yêu thức trong lòng như nắng
Không phải tự nhiên giấc mơ có cánh
Bay trong đời sá kể thời gian

Ai biết cho chiều nay anh lang thang
Đến công viên ngồi một mình thầm nhớ
Nghe trên cây lời khát tình xê gió
Thở ra điều anh muốn nhắn cùng em

Như màu trời chiều khó gọi tên

Thôn thức trong lòng tên em chưa thành tiếng
Trong tình yêu giữ nguyên môi thánh thiện
Sợi tơ trời đo không hết lòng thương

Em vẫn còn xa cho anh ngò ngợ một phương
Xanh dòng sông quê chờ mướt mà tiếng hát
Lần bóng hình em trắng gầy cánh hạc
Anh rải tình mơ hóa đảo nguyên sinh

Cổ nén lòng run anh kéo chuông tỏ tình
Trâm bông câu thơ vang lời ân dụ
Trong tâm thức lắt lay thành vắn điệu
Tan bên trời rạng rỡ bóng chiều xa.

HOA NHỚ

Mỗi ngày nở thêm chùm hoa tím
Dây cát đằng trước cửa nhà ai
Sáng tinh mơ lâng lâng nhạc đệm
Nắng lên tươi hoa tóc buông dài

Đất nuôi hoa ngửa lòng ướm bắt
Hoa thương ai chững lại la đà
Gió cứ thế lay tình thơm mật
Tùng ban mai những bướm vờn qua

Có những lúc nhìn qua rào sắt
Giàn hoa xanh lá thấp ngang đầu
Rợp thời gian bóng rười rượi mát
Trước hiên mơ hoa nhớ một màu

Hoa cát đằng quen mà thật lạ
Khi nhà ai cửa ngõ đóng hoài
Cứ e ngã khi vươn tay ngắt
Thoảng hương chùng theo sắc hương phai

Hoa cát đằng giữa khoảng sân ai...

NIỆM KHÚC HOA HỒNG

Thơ có cánh thơ bay
Bỏ lại tình ta không đất đứng
Trời đang mơ treo nỗi buồn chín lửng
Thương một đời cộng lại cũng bằng không

Mong chi ai ru niệm khúc hoa hồng
Nghe trong nắng u hương còn phảng phất
Giữa ngày rằm hiên khô như mắt Phật
Cũng mặt lòng nhỏ giọt rung rung

Cuối một tình yêu chịu nỗi đau chung
Tìm lại tên mình trong màu xanh rất mới
Khi hồn hoa vốn thường vô tội
Trái tim người xin hương khói cho nhau

Thơ sẵn cánh thơ bay
Muôn đuổi theo cũng chỉ còn hoá gió
Thương một đời có ta hụt lỡ
Chuyến đò tình vừa chở giấc xuân xa.

LỜI HẸN

Hẹn với em ngày không thấy nhau
Vô phước tình anh đắm chân cầu
Theo con nước rút mù tăm nhớ
Mưa xóa tan tàn bọt bèo dâu

Em hỡi - nơi nào em đã đi
Đường bay nào đón cánh chim di
Trời phương xa ấy thôi hò hẹn
Ai níu giữ anh buổi biệt ly

Anh sẽ đứng trên đỉnh cổ thành
Một đời bóng ngã dưới chân anh
Cả đời bạc tóc phơi mưa nắng
Yêu đến tàn phai mỗi bạc tình

Em hỡi - ước lời tạc đá xanh
Khi xưa đã chứng với thân linh
May mắn quê người ai dẫn tới
Là chết trọn tròng mơ ước xanh.

CON GÁI

Cứ phải là con trai
Ai sẽ làm Bà Trưng, Bà Triệu
Đến bao giờ chúng ta cần thiết hiệu
Trăm trứng bọc điều sinh bởi mẹ Âu Cơ

Rất thân tình, ai đó gọi : Nàng Thơ
Có nghĩa là khi tôn vinh cái đẹp
Biểu tượng vĩnh hằng tặng phần con gái hết
Mong truyền lại cho đời những mầm sống thiêng liêng

Con của Rồng nhưng là cháu của Tiên
Lịch sử giống nòi từng dệt thêu mơ ước
Giữa bình minh xin nhắc người thấp đuối
Rọi thấu những tâm hồn đã cũ với tương lai

Cứ toàn là con trai
Suốt cả đời anh sẽ mang khuyết tật
Tìm kiếm vu vợ, có mà như mất
Trống vắng thường ngày giữa thế giới cực dương.

VÒNG HOA NGỌN LỬA NHÀ THƠ

Tôi có một ngôi nhà
Chưa lần nào khóa cửa
Khoác lên vòng hoa, châm thêm ngọn lửa
Tôi bỏ đi lúc mười hai giờ

Đó là nhà thơ
Tên thường gọi - thực mà như giỡn
Nhưng thừa các bậc đàn anh, tôi là người sinh sau đẻ muộn
Lụy chút tình thử viết thơ chơi

Giữa chốn văn chương chữ nghĩa rối bời
Xin mạn phép chinh thành văn điệu
Vốn kém thông minh nên thường khó hiểu
Những tác phẩm lớn hôm nay muốn nói gì

Khoác áo giang hồ bỏ nhà thơ ra đi
Mười mấy năm thẹn lòng trai trẻ
Mười mấy năm đời luôn xử tệ
Chút hương thơ chưa đủ ấm tình

Ôi! những nhà thơ lặng thinh
Khi cuộc đời bên ngoài luôn bão tố
Ôi! những nhà thơ đang hóa thành phần nô
Chôn đứng người yêu không áo quan

Hãy vượt qua thời gian
Bỏ nhà thơ ra đi hỏi những người bạn trẻ

Nhà của chúng ta là tiếng ru hiền của Mẹ
Nhà của chúng ta là khí phách của Cha
Nhà của chúng ta trên những chặng đường xa
Luôn đi tới nhưng phải nhìn trở lại
Để những lần đặt tay lên ngực trái
Sẽ tìm thấy chính mình rõ nghĩa một chân dung

KÝ THÁC VỀ NGUỒN

Anh gọi cả tình yêu trong thơ
N như nguồn đổ phù sa theo nước
Cửa sông cái mùa trong mùa đục
Luôn ngọt ngào nồng mặn hòa tan

Đất quê anh có dòng Thu Bồn
Chảy trong anh có luồng máu ấm
Đời rộng biển chứa tình sâu đậm
Anh buông mình theo cửa Đại xa

Hai mươi năm giạt bến quê nhà
Làng xóm cũ lở dần đình miếu
Vẫn giữ lại ven bờ niên thiếu
Một thời xưa vườn tược xanh râm

Cuối đường lẩn chạm đất phương Nam
Nóc kèo ả lộng trời mây trắng
Hồn tựa gió, lòng phơi hạn nắng
Chợt đầu mùa rớt hạt mưa thương

Ngùi nhớ cội nguồn khi tha hương
Sợi hoài niệm kéo tơ óng mượt
Thơm lòng kén chiếc nôi đất nước
Thơ nhả tình theo nhịp xa quay.

MẶN MÒI TƠ TÓC

Tóc chớm bạc trắng lên sợi nhớ
Thời trẻ trung lốc gió đi xa
Nửa phần đời bất chợt nhận ra
Gốc sợi tóc chớm thời gian cháy

Mắt nheo tìm nhìn theo ngọn thấy
Trong gương soi trốn kín ngân buồn
Không đành tâm nhỏ sợi tóc con

Có đoạn trắng nuôi thời quá khứ

Cứ chậm bạc - tóc ơi ta giữ
Trộn màu thương tình mãi xanh thơm
Dù thường ngày vất vả áo cơm
Những đêm thức trở mình lại nhớ

Sẽ phai những phiến tình mơ nhỏ
Qua hết thời bông bột yêu ai
Còn bên nhau e bạc sợi dài
Vẫn năm tháng mặn mòi tơ tóc.

TÁC PHẨM ĐẦU LÒNG

Cho con N.H. Phiếm Ái

Con biết không - ngày trước bố chào đời
Bà mẹ chôn NHAU nơi gốc khế
Vườn quê ngoại xa dân câu chuyện kể
Khi bố nhớ về vơi vơi tuổi bốn mươi

Nay bắt đầu bố tập hát đưa nôi
Quạt lửa than xông ấm nhà năm mới
Bạn đến mừng cụng ly tới tới
Tết thêm vui khi có cháu đầu lòng

Mẹ nhường phần bố đặt tên con
Theo ý thơ từng thặng hoa mơ ước
Trong giai điệu ca dao bao đời trước
Bố con mình cùng ru đến tương lai

Chín tháng bình yên con ngủ giấc dài
Bố thức nửa đời chờ con hóa bướm
Cứ ví trần gian như vườn hồng nắng sớm
Dịu sắc màu nhịp cánh tuổi thơ bay.

HOA NYLON VÀ GÃ BƯỚM THẤT TÌNH

Khi thật sự là hoa
Thì hoa thường vô giá
Chút tàn hương đủ ấm tận đáy hồn
Chỉ tiếc rằng Em là hoa Nylon
Cả một đời thường cảm như hến

Người ta bán Em bày trong tủ kiếng

Khách mua Em treo ở góc tường
Ôi! những cành hoa đáng thương
Chưa khi nào tiết ra tí mật

Con bướm rần rí là đà trên mặt đất
Như gã thất tình bị đánh tráo cánh Hoa Xuân
Nắng thơ ngây theo cánh bướm xa dần
Lòng trống trải những căn phòng mở cửa

Xác thảng giêng cọ bàn tay bật lửa
Rớt tro tàn bay những đốm đen
Đến bao giờ Em là Hoa thiên nhiên
Cho anh biết thơm tho mùi hương nhụy.

ĐỒNG HƯƠNG

Chào nhau giữa đất Sài Gòn
Nhận ra giọng nói nghe dường như quen
Quê Sơn, Đại Lộc, Duy Xuyên
Rủi may thân phận lạc xiêu cội nguồn

Ngậm ngùi hai tiếng đồng hương
Thắm trên chót lưỡi vị buồn đầu môi
Sinh cơ lập nghiệp xứ người
Vốn quê chân chất lậm mùi phù hoa

Khởi đi từ bến sông xa
Kẻ quên người nhớ nhắc ra lại gần
Câu thơ lấm bụi phong trần
Gợi niềm thương tưởng những vàng phai xưa

Phụ chi gốc gác quê mùa
Chim nào đổi giọng hát vừa mồi ngon
Người đâu thể sống khác hơn
Giữ nguyên lưu lạc dấu son sắt lòng.

NGÃU HỨNG VỀ RƯỢU

Giả dụ như ta kiêng rượu
Chắc gì đã giàu có hơn
Trộm nghe khúc Tương Tiến Tửu
Chắc chi cảm được ra hồn

Ta không màng câu khen ngợi

Kẻ giả danh làm người hiền
Khi vui gặp bạn rót tới
Tưởng mình như là Trích Tiên

Rượu gây nên nhiều phiền lụy
Chỉ dành cho đám phàm phu
Rượu ta chuốc lời hoa mỹ
Lâng lâng sương khói trầm tư

Rượu ta cần chi rượu ngoại
Chỉ cần nước mắt quê hương
Tan trong mộng đời tiêu sái
Bềnh bồng giai điệu văn chương

Rượu ta cần chi chén ngọc
Khi kẻ dối lòng tay nâng
Xin là ly sành, chén đất
Mến thương từng giọt đầy tràn

Chải chuốt câu thơ về rượu
Mà chưa dám cạn Hồ Trường
Mong chi tìm ra bằng hữu
Sốt chia mật đắng mười phương

Hứng chí gặp người đối ẩm
Cung ly chạm vỡ nỗi buồn
Giữa cõi trần gian bụi bặm
Nghĩa tình ngấm rượu cay ngon.

CÒN ĐÂY HƯƠNG KHÓI

Đã khuất một người con cháu nhớ
Còn đây hương khói ở cùng Me
Mỗi năm cứ mỗi thêm lần giỗ
Không biết rằng con có được về

Tháng chín giao mùa đã thấy mưa
Bão từ phương Bắc kéo dây dưa
Se lòng căng bạt, con xây mộ
Giữ lại tình Me ấm áp xưa

Vào lại Sài Gòn con nhớ Me
Như dòng sông lũ nhớ chân quê
Mặc cho bão sóng đời xô tới
Góa phụ ngày xanh vện ước thề

Vào lại Sài Gòn con nhớ Me
Những ngày nằm viện khóc xa quê
Gầy thân, thuốc đắng, mồn hơi thở
Biết chết nhưng thôi cũng phải về

Vào lại Sài Gòn con nhớ Me
Từng giây phút cuối cứ hôn mê
Cả nhà buồn bã trong tang tóc
Me tắt hơi rồi, lạnh tái tê!

Sấp mắt Me còn gọi : Mẹ ơi!
Ôi! đón đau thay một kiếp người
Nước về nguồn, lá rơi về cội
Suốt cả một đời con nhớ Me.

BÊN TRỜI CÒN LẠI

Lũng thưng đi giữa đời chiêm bao
Với ngày chong mắt nhớ đầu đầu
Với đêm thảng thốt như ai gọi
Tiếng vọng tình xưa lạc ngã nào

Trắc trở hai đầu bến gió xa
Nên chi cảnh tiếc ngọc thương hoa
Và hoa cũng đã phai màu khói
Ngọc biết tìm đâu những ngọc ngà

Cũng chỉ là tơ tưởng không không
Du hồn người sáo thổi sang sông
Xa thâu lòng phơi bờ bến cũ
Bóng ái tình trắng nước mênh mông

Không gian im nghe mùa chia phôi
Giấc hư mơ lãng đãng hết thời
Khúc hát chiều lên xanh huyền hoặc
Mỗi ngày thấm thoát mộng phai phôi

Trong mông lung trời cao biển xa
Còn lại bên đời tan giấc hoa
Mong cho nhau bàn tay thơm thảo
Người biết yêu thương người thiết tha.

LỤC BÁT BỐN MƯƠI

Bốn mươi năm trở bàn tay
Vẫn còn ám ảnh bóng mây phiêu bồng
Tới lui ngày tháng lộng bông
Tình soi ngọn nến sắc không bên đời

Như hoa trái tiết lỗ thời
Chút hương ngày cũ nhớ người nay xa
Ngậm ngùi giọt mật tâm hoa
Khô trong lòng nhụy thoảng ra gió chiều

Nỗi buồn úp mặt lên rêu
Nghe từ sâu thẳm lời yêu nẩy mầm
Tứ thơ đứt đoạn tri âm
Rã thân giữa cõi phù trầm hay chẳng.

HOÀI NIỆM TRẮNG

Tình xuôi nương khe nguồn
Lắng phù sa sơn cước
Xuôi theo sông thơ mượt
Xanh gương soi mây trời

Bên kia bờ sông - bồi
Ươm tình em bến đỗ
Bên này chân núi - lở
Xói tình anh xước đau

Hai bờ sông xa nhau
Riêng tình quê cùng nhớ
Ướm duyên sang bên nớ
Gió lật chìm ước mong

Ngược dấu xưa vời trông
Anh lỗi tình biệt xứ
Cưỡi đời trên cơn lũ
Lạc nhịp điệu hành ca

Xa ngái dòng Vu Gia
Lỡ tình thân phiêu bạt
Thương quê lòng rượi mát
Hoài niệm trắng mưa thơ.

VÀ NỖI LÒNG RIÊNG

dạy ta thành người lớn

Có lẽ nào phải học cao hiểu rộng
Mới biết được chính mình đã có hôm nay
Rất thân yêu được học những người thầy
Bằng tri thức dạy ta điều lễ độ
Bằng nhân nghĩa tính ra bài tính đồ
Tràn đầy lòng bao dung
Học để làm người biết sống yêu thương
Từ những tâm hồn trắng đêm sao sáng

NGHE GIÓ SANG MÙA

Ta có thâm niên nỗi nhớ nhà
Theo đời lang bạt những phương xa
Bao lần nghe gió sang mùa Tết
Như sáo đoan hồn run rẩy hoa

Lỡ đà một bước để thêm vương
Những đoản tình thơm xuân tha phương
Nhen nhóm trong lòng câu hẹn ước
Thấp chút tình riêng gọi cố hương

Có ai về kịp chiều ba mươi
Cành mai đơm nụ đợi tin người
Tưởng đâu từng chuyến tàu xuôi ngược
Còi rúc trong ta nỗi ngậm ngùi

CON SỐ THIÊN TAI

Báo hôm nay đăng một tin buồn
Thiên tai năm này lại đến sớm hơn
Bão cấp mười bứt xô Quảng Nam, Đà Nẵng
Đau thất ruột dân Trung lưu lạc đất Sài Gòn

Ở Bảy Hiền nghe tin bão miền Trung
Cứ hỏi thăm nhau những người bạn đồng hương
Cứ mãi lo quê mình đất không lành ngọn gió
Lắm kẻ một đời của khó hóa thành không

Nước mắt nào cho ta khóc về quê
Đà Nẵng thân yêu đau suốt một mùa hè
Ở đây bình yên cách xa nghìn cây số
Nghe dữ dội trong lòng tan nát sóng Mỹ Khê

Những phố phường quen tên : An Hải, Thọ Quang
Những đảo xa cho tới Cù Lao Chàm
Chỉ một ngày đêm thuyền trôi nhà sập
Rạng sáng mặt trời ven biển chít khăn tang

Những miền quê xa lắc xa lơ
Đời bác nông dân theo gió vật vờ
Cơm không đủ no lấy gì đủ ấm
Hạnh phúc con con ngựa nón đợi chờ

Mới chi là cơn bão số hai
Sẽ còn bao nhiêu cơn số thiên tai
Trông về một phương trời đang u ám
Như có ai than ngắn thở dài.

NỐT SẦU TRÂM CA

“Ru con tình cũ” về đâu
Mà nghe lưu lạc nốt sầu trâm ca
Khúc thương trôi giạt quê nhà
Khúc tan trắng cả phù hoa giữa trời

Nổi niềm bạt gió mù khơi
Cũng thơ xuôi ngược sóng đời lênh đênh
Bùng bùng nhịp phách gõ lên
Hát rong điệu nhớ không tên tuổi vàng

Neo tình rúi bến ly t an
Thu xưa ơi hỡi! Thời gian tím lòng
Hóa thân chơi giữa đám đông
Thả bay theo mộng những cơn mưa phùn.

TRONG MẮT MÔI THƯƠNG

Gởi Đông Giang

Có những miền quê tưởng rất xa
Trong mắt môi thương vẫn chữa nhà
Hương sắc thời gian ngày tháng ấy
Mơ hồ như mới tự hôm qua

Ở đó ven biển thấp nắng chiều
Hàng hàng dương liễu đuổi nhau reo
Ì ầm sóng vỗ tan tành sóng

Bụi cát thương xuyên bay hất hiu

Ở đó trời xanh tiếp biển xanh
Ban mai thường đến nắng vàng hanh
Mùa Thu lẫn khuất trong mùa Hạ
Gió Hạ Lào khô, khát nước chanh

Ở đó có người ta mến thương
Chung thuyền phà đưa buổi đến trường
Đông, tây An Hải nghe liền bên
Hai dốc cầu xuôi một ngã đường

Từng chặng đường xa - biết mấy ai
Có còn tìm lại dấu son phai
Ở đây trắc trở mưa và nắng
Theo bước đời ta sống trượt dài.

ƯỚC MƠ

Đã làm người ai cũng có ước mơ
Nhưng xin đừng như cô *Bêrét*
Hạnh phúc, âm no lúc nào cũng là lời nói đẹp
Chớ lấy thánh thần, pháp thuật để chứng minh

Thực hiện ước mơ không chỉ bằng những thiện ý hòa bình
Của những kẻ cầu an cứ tin là có được
Bởi ước mơ không phải là thời son môi, chẳng là bánh mứt
Cứ luôn ngọt ngào và phảng phất hương thơm

Phải biết trong ước mơ có cả vị đắng bở hòn
Cả những đêm sâu giật mình thức trắng
Cả vết thương lòng xát chà trong biển mặn
Đau như đòn oan khiên

Dù bạn có nguyện cầu đến sự dẫn dắt thiêng liêng
Thì ước mơ cũng không thành hiện thực
Hãy cố hết sức mình và xin cầu chúc
Đừng ngã lòng chào thua.

HỒI ÂM TỪ QUÊ NHÀ

Khi anh phóng theo dòng lưu lạc
Là cả bài thơ mới bắt đầu
Mộng寐 có khi rồi sẽ khác

Xứ người nào phải xứ ta đâu!

Tái ông xưa đã từng mất mã
Anh một thời mất trắng mùa thơ
Câu chuyện cổ tương chừng xa lạ
Ứng vào đời tựa thể giấc mơ

Tiền anh đi - nặng lòng kẻ ở
Gió ly hương thổi rất đêm buồn
Sực tỉnh trong hôn như mới đó
Mà đã xa chẳng thể xa hơn

Tiền anh đi - câu thơ lạc vận
Đứt ngang trời mạch máu thân quê
Đất thanh bình xiêu con ly tán
Liên đường mây nước lại nhiều khe

Ở đó có khi nào gió Bắc
Rung bồm ngựa hí khúc tha hương
Và ở đó cây cao bóng mát
Chim có chọn cành ngả hướng Đông

Khi anh đã thấm mùi lưu lạc
Là lúc đời thơ bạc nửa đời
Là lúc hôn thơ lơi cánh hạc
Khán tiếng vọng tình - thương nhớ ơi!

RU CON GIỮA NHỮNG TIẾNG ÒN

Chung quanh con đầy những tiếng ồn
Luôn khởi động khi chưa hừng sáng
Tiếng thoi đưa nặng tình xứ Quảng
Sớm biết đi vào lòng tuổi thơ

Tiếng thoi đưa át cả câu hò
Cho điệu ru thêm bụi ngùi nổi nhớ
Những triền dâu mượt xanh châu thổ
Bóng núi hình sông lạc chốn thị thành

Rối việc bông con đi loanh quanh
Rộn tiếng xập xình vang ra từ xóm dệt
Những cỗ máy già nua thắm mệt
Vẫn bên người còn rần sức chịu thương

Tiếng thoi đưa cảm cảnh đời thường

Sớm tối mài mòn thân gỗ mới
Theo sợi tơ đàn, nhạc từ khung cử
Lại réo tinh bất nhịp kể ru con

Gặp vận cùng thắm thía nỗi buồn hơn
An ủi lại còn phần hồn non nước
Lẫn giữa tiếng ồn là niềm mơ ước
Đang lặng thắm nhú những búp non thơ.

CHO MAI SAU

Vàng sẽ là vàng
Thau sẽ là thau
Quyền tối thượng chỉ dành cho độc giả
Và thời gian sẽ đưa mài tất cả
Những râu ria sơn phết màu thơ

Một trăm năm vẫn có kẻ chờ
Tiếng tri âm vọng trầm qua vách núi
Giọt nước mắt sẽ mặn tình nóng hổi
Bắt gặp trên đời hồn phách kẻ tiêu dao

Vàng sẽ là vàng
Thau sẽ là thau
Khi ngọn lửa cuối cùng đuổi tới
Trên cánh đồng thi ca đầy tro bụi
Kẻ mất người còn thương nhớ tóc tơ xưa

Không phải bây giờ là lúc a dua
Tiếng vỗ tay chỉ dành cho nghi thức
Những câu thơ tiềm tàng nội lực
Tự biết mình sẽ đứng ở đâu

Vàng sẽ là vàng
Thau sẽ là thau
Khi những tâm hồn mở tung ra gió
Bốn hướng trời coi như bỏ ngõ
Tự do, tự do reo thổi giữa đời.

CẢM HỨNG LÚC ĐI XA

Sáng nay ta đi xa
Nhận chiếc áo từ tay người bạn
Trời se lạnh vương hương buổi sáng

Chiếc áo đan dày sợi mền thương

Một chiếc áo len tầm thường
Mặc trên người bước ra ngoài phố
Ai hiểu được có chút tình thơm thảo
Như chút nắng thanh bình theo ta lên cao nguyên

Một chiếc áo len màu đen
Còn đượm hơi người thân quen để nhớ
Mai này xa nhau ba trăm cây số
Thành phố ơi có biết ta buồn

Ta sẽ mang theo hơi hướm Sài Gòn
Dự cuộc hành trình lên miền đất đỏ
Với cả lòng tin gói trong chiếc áo
Với lời chúc lành trước lúc chia tay

Ta thường đi xa như chim thường bay
Rất nhạy cảm trước những lần xúc động
Chính điều giản đơn cho ta cảm hứng
Biết yêu thêm lần nữa cuộc đời.

BÙI GIÁNG VÀ QUÊ NHÀ

Vĩnh Trinh xưa vẫn trinh nguyên
Chốn quê ở tít trên miền trung du
Bềnh bồng theo nước sông Thu
Đò xuôi một chuyến biệt mù nẻo xa

Bỏ đồng tranh với cỏ hoa
Trên lưng bò cỡi lừa qua bóng chiều
Bỏ nàng Mọi nhỏ thương yêu
Bên bờ lau lách đìu hiu tháng ngày

Chuồn chuồn châu chấu vẫn bay
Mùa sim vẫn chín trên cây đợi người
Và hình như đã lâu rồi
Vẫn nghe tiếng đế bên trời tương tư

Nhớ câu nhứt tự vi sư
Học trò Vạn Hạnh kể như số ngàn
Được thầy dạy một chữ vàng
Giữa đời thức tỉnh - mơ màng - chiêm bao

Gieo tình trên sóng lao đao
Tiếc cho người đẹp ẩn vào trong tranh
Kim Cương, Phùng Khánh, Hà Thanh
Biết ai còn nhớ áo tình thuở xưa

Biên Hòa, Chợ Quán chào thua
Họa chăng còn lại góc chùa Già Lam
Bắc chân chữ ngũ mà nằm
Nghe trong lời Phật khói trầm hương bay

Giữ Thơm Quê Mẹ những ngày
Dịch bao nhiêu sách tiếng Tây, tiếng Tàu
Cái điên bút phá cái đầu
Cho đôi mắt sáng rực màu tài hoa

Sự đời coi cứ như pha
Thênh thang hết cõi không nhà dạo chơi
Mai xa cõi hạc về trời
Còn trong thiên hạ những lời thơ bay.

GIEO HẠT

Người làm thơ như người đi gieo hạt
Mười hạt qua tay chọn một hạt lành
Hy vọng bao giờ cũng là màu xanh
Theo hạt nảy mầm trên phù sa tiếng hát

Khoác áo bụi đời quấy tình đi gieo hạt
Trời đất nghịch thường trong cả tiết xuân
Tình vui đi vui đi bao lần
Vai thêm nặng những nhọc nhằn tuổi trẻ

Hạt mến thương lẫn tìm cội rễ
Bật mầm xanh trong hương vị tê đau
Không được bây giờ thì cố đợi mai sau
Mỗi hạt tim người hoa sẽ nở

Mùa đông sẽ tàn dần theo ngọn gió
Hạnh phúc treo giọt nước mắt trên cành
Quà tặng này gửi lớp tuổi xanh
Người gieo hạt nhận niềm vui thâm lặng

Xuân lại đẹp bên thêm rêu hanh nắng
Non mơn màu tươi lá Trạng Nguyên
Chim khách về gọi tiếng thân quen

Theo hơi thở thời gian bắt nhịp.

TỰ BẠCH

Mẹ đặt tên ta từ thuở lọt lòng
Ông vua cuối cùng chín năm thoái vị
Đánh dấu một thời không còn kỳ húy
Tên kẻ dân thường cũng biết mộng mơ

Ngắm lời Mẹ ru đêm ảm câu thơ
Bên triền dâu xanh nướng khoai rẫy bắp
Ta đã lớn lên mỡ màu như đất
Dọc tuyến sông Thu nhiều lỗ hơn bồi

Bão lụt năm Thìn lại cuốn ta trôi
Cả tuổi ấu thơ về miền nước lợ
Đứt đoạn câu hò giữa lòng phố chợ
Đêm gối tay nằm thương nhớ mộng lung

Đêm gối tay nằm nước mắt rung rung
Dễ giấc mơ xanh dưới tầm đại pháo
Cam phận mồ côi gót chân thôi đỏ
Theo ngọn sóng đời tràn về phương Nam

Phương Nam, phương Nam đi biệt tăm
Thân ngựa thồ nổi buồn chiến bại
Gió hồi hương tắt ngang đèo ải
Nhớ tên làng đặt thành tên con

Phương Nam, Phương Nam trời xanh hơn
Kẻ lưu lạc tạm yên chiếu trộ
Khách thập phương thấm mùi vọng cổ
Men rượu bùng bùng khúc tán ca

Biết ai còn đợi kẻ đi xa
Ba mươi năm biệt mù góc gác
Vẫn giữ tiếng quê nghe mộc mạc
Như chưa từng đổi họ thay tên

Chút danh hờ khoác áo thơ lên
Xót đắng tình xưa cùng bạn hữu
Nợ văn chương ngùi ngùi tâm sự
Đâu người chơi được rủ nhau chơi

Cũng đành ôm giấc mộng lỗi thời

Ở với đời thường không chức tước
Lẫn giữa đắng cay và hạnh phúc
Thủy chung còn được mấy vần thơ.

BÔNG ĐIÊN ĐIỂN

Cũng vàng như màu hoa cúc
Bao lần nở đẹp ước mơ
Giữa làng quê lũ lụt tràn bờ
Thương con đôi lòng hoa ngoi lên mầm sống

Chắt chiu tình chịu đời trên gió sóng
Thay hạt lúa đồng người gặt được mùa hoa
Thơm trong tay em, mừng trong mắt mẹ già
Cháo rau cậy nhờ bông điên điển

Chia nỗi đau cùng bà con thân quyến
Lời tri ân mộc mạc một loài hoa
Trong thất ngật thiên tai ta chợt nhận ra
Hoa vốn quý đâu chỉ thuần hương sắc

Cứ lặng lẽ trong hiền hòa của đất
Cứ lặng lẽ trên hồn nhiên sóng nước
Hoa dại quê mùa vươn ý thơ.

RAU CỎ QUÊ HƯƠNG

Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát
Chẳng cứ vì em mặc áo lụa Hà Đông *

Thấm đượm trên môi anh mùi cỏ nội hương đồng
Ly rau má thơm tình nghèo khó
Dưới bóng cây che nghiêng trời nắng đỏ
Anh làm thơ hát tặng cho đời
Những buổi trưa về nắng muốn bốc hơi
Ly rau má phả vào hồn ngọn gió

Lại chạy xe đi đầu đường cuối phố
Vẫn cứ thấy mát lòng với rau cỏ quê hương.

*Phỏng ý thơ Nguyễn Sa

THƠ GỬI NGƯỜI GIANG HỒ

Thân tặng Nhà thơ Nguyễn Đông Giang

Ở đây nghe tin Người Giang Hồ
Bỏ đạp xe thô, kéo xe bò mướn
Hứng tình làm thơ với nhiều tưởng tượng
Gởi *Platini* nhận chiếc áo số mười

Anh em ai cũng đều cười
Cảm thông với thằng cà chớn
Đời vốn thực cứ vẽ vời như giỡn
Giữa cõi thất tình vẫn cứ thênh thang

Đất quê nghèo đeo đuổi mộng phù vân
Suối ẩm hơi thơ trong lòng bè bạn
Đem chữ nghĩa cọt đũa cùng số phận
Hát khúc thanh bình đợi buổi tàn phai

Từ vết thương đau đớn của loài Trai
Trong lòng biển người ta tìm ra Ngọc
Nên mới hiểu giá cuộc đời rất đắt
Đổi bao lần vẫn chưa hết thương đau

Ngọc khi xưa - giờ có khác gì nhau
Xin giữ trọn một tác lòng tiết tháo
Đà Nẵng, Sài Gòn mỗi người xa như đảo
Thơ Giang Hồ liền nổi cánh chim bay.
1990

NGOẠI CỦA RIÊNG CON

Ngoại đã về một cõi rất xa
Chuyện cô tích con tin là có thật
Phút linh thiêng Ngoại vừa nhắm mắt
Rướm nỗi buồn trên mỗi cánh hoa

Vết thương từ tim con vỡ ra
Cả màu trắng quyện hương khói nhớ
Đời vô nghĩa trong sát na ngừng thở
Con cúi đầu mặc niệm trước hư không

Chắc sáng nay Ngoại đã gặp Mẹ con
Trời ở đó có xanh màu huyền thoại ?
Con nhìn ra nắng trần gian tím tái
Trước hiên nhà cây mít rũ chịu tang

Kính cầu hồn lẫn giữa tiếng khóc than
Giọt nước mắt rơi lòng người trần tục

Ở một cõi không khi nào thấy được
Ngoại bây giờ là Ngoại của riêng con.

Mục Lục.

Sẽ In:

- **Trong Vườn Ca Dao**
- Thơ Bướm – Dành Cho Tuổi Mới Lớn

Nguyễn Hữu Thụy
hiện định cư tại Sài Gòn, Việt Nam